

ACCIO

CIUTADANA

70

EDITORIAL

Ha passat la nuvolada

Els homes de la F. A. I., anarquistes cent per cent, que viuen en les foscos de la clandestinitat, i en les seves llobregueses es revolquen i s'embruten amb el fang de totes les concupiscències i baixeses imaginàries, han sortit uns breus moments al carrer, deixant els seus cataus insalubres, i, en nom d'un comunismo libertario, i en nom d'una revolució social que pregonen arreu baladrejant, però amb la qual no creuen, han pertorbat la vida ciutadana, intentant imposar el que en diuen els seus ideals per mitjà del terror produït per l'espetegar estrident dels trets i de les bombes. La follia destructora d'aquests criminals que no tenen el control dels seus actes, ni tampoc mesuren la responsabilitat de les seves actituds subversives i barroeres, és una malura que va esdevenint crònica i que convé extirpar radicalment i amb tota urgència, si no volem que la cangrena faci estralls

en el cos social del nostre poble, fàcilment impressionable, i, emportats per la riuada bramulant d'odis, de rancúnies i baixes passions, ens perdem tots, irremissiblement en l'abim paorós de la inconseqüència.

El balanç dolorosament tràgic que dona la premsa, dels darrers successos, ens diu prou clarament com ho és de necessari, d'indispensable, el posar un fre, el barrar el pas a la canalla indesitjable que per tot ideal té la pistola i la dinamita a mercè del millor postor. Molts morts i més ferits, víctimes innocents, la majoria d'ells, immolats bàrbarament, pel gust de vessar sang, sense cap finalitat pràctica, ni sense justificació possible, com no sigui la de rendir comptes d'uns diners rebuts.

I bé; no hem de permetre que per mantenir fins a l'extrem la puresa d'uns principis democràtics, es deixi créixer i campar al seu lliure albir, la mala her-

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

15 desemb. 19

15 ct.

ACCIO 15 desemb. 1933 70 CIUTADANA

SETMANARI DEL PARTIT REPUBLICÀ FEDERAL
NACIONALISTA DE LES COMARQUES GIRONINES

Redacció i Administració: C. Carme, 13. - Girona : Tel. 199

Hores despatx: 6 a 8 de la vetlla

Subscripció trimestre: 1'75

Surt els divendres

DELEGACIONS COMARCALS

OLOT
Màrtirs de Jaca, 9

RIPOLL
Trinitat, 6.2.º

GIRONA
Carme, 13

PALAMÓS
FIGUERES
Cervantse, 3

PUIGCERDA
Centre Republicà

STA. COLOMA
Clavé, 23

ba; no hem de voler que la pau i la tranquil·litat de tot un poble que anhela desenvolupar totes les seves activitats de treball per a fomenatar la riquesa general, estigui a mercè d'uns insolvents, d'uns irresponsables. I abans que se'ns escorri dels dits i ens defalleixi aquesta República que considerem sagrada, i que l'espasa rovellada d'un general inepte vulgui trossejar la seva bandera, s'imposa una formidable reacció ciutadana que, ensems que proclami als quatre vents la perdurabilitat dels mots de llibertat i de justícia, proclami aixímateix la decisió ferma, irrevocable, d'ofegar amb sang, si és precis, qualsevol intent de destrucció, i que si per aconseguir el nostre objectiu ens fan nosa i ens estorben els principis de democràcia i de liberalisme, saltem pel damunt d'ells, sense vacil·lacions de cap mena.

A les raons, oposem-hi serenament les nostres raons; a la crítica contrària, la nostra justificació; a la violència descordada, tràgica, criminal, oposem-hi també, sense reserves, la nostra violència. I fem que

aquesta violència nostra, ira del poble, convertida circumstancialment en justícia implacable, arribi igualment al braç que executa com al cervell inductor. Esquincem amb una grapada formidable el llençol immens que tapa un seguit de monstruositats i de concomitàncies; posem a la vindicta pública els uns i els altres, i deixem que el poble trobi l'explicació clara del que avui ignora i el fa dubtar i trobi aixímateix la justificació de la conducta a seguir.

Volem salvar la República, volem salvar Catalunya, volem mantenir les llibertats obtingudes i ampliar-les i superar-les. Per aquesta República, per aquesta Catalunya i per aquestes llibertats, lluitarem en el terreny que calgui contra aquestes bandes d'assalariats del crim que enfonzen amb dinamita ponts de via ferrada i pals de conducció d'energia elèctrica i que cacen a trets per la via pública a pacífics ciutadans i que paralitzen el comerç i la indústria. I lluitarem amb major braó encara, contra aquells més criminals que, en la sombra, dirigeixen el mecanisme d'aquesta tragèdia d'aniquil·lament d'un poble.

Don Santiago Alba Bonifaz, l'antipàtic personatge ex-ministre de la repudiada monarquia borbònica, ha estat elegit President del Congrés dels Diputats, per obra i gràcia del seu nou cap, l'ex revolucionari Don Alexandre Lerroux.

Aquest nomenament diu prou bé el què seran les noves Corts suara obertes.

ARRAN DEL PRECIPICI

Als gironins, més que a ningú, ens pot ésser permès enorgullir-nos de la fe en la República i dels sentiments esquerrans d'avantguardia, que per tradició en les terres empordaneses han passat de pares a fills, i, han senyalat a totes les comarques de l'ex província, el camí a seguir per arribar a la consecució del millorament humà.

Als gironins, en la lluita del 19 de Novembre, ens cap el goig d'haver pogut donar una consciència, dellicó de ciutadania, de capacitat civil, de consciència, de sensatesa. Tenim una satisfacció interna del deure complert en profit de la causa republicana, incomparable a cap altre província espanyola, ni a cap germana de les restants de Catalunya. La Vella Guàrdia Republicana Gironina, està dempeus sempre, vetllant pel pervindre del nostre poble i ha sapigut respondre magníficament a l'hora de la veritat al crit del Règim amenaçat per la Reacció amparada en la incultura i el vot de la dona insensata, de la misèria, de l'abstencionisme i de les divergències que entre els partits d'Esquerra, havia lograt produir l'enemic, servint-se del Judes: Lerroux, l'home farsant i fatídic que canvia de posició política a cada moment, per medres i cobejances fàtues, arribant a vergonyants conxorxes amb els enemics de la República, parodiant els vells radicals de la primera República, que foren els causants de la seva fallida.

Diu la Història: "Els radicals s'havien presentat fins allavors, com una espècie de possibilitats, que volien portar ells les pràctiques liberals fins els límit possible, però arribat el moment de la proclamació de la República, i veient que el Poble veia que era possible la vida més enllà del límit que ells senyalaven per llurs conveniències, varen llançar-se contra el Poble republicà mateix, pactant amb els seus enemics".

Es aquesta una de les moltes profitoses ensenyances que es dedueixen de l'estudi de la famosa revolució de Setembre d'aquell any.

El cas es repeteix dintre la Història en la nostra segona República i es per mitjà d'un home que començà embaucant les masses revolucionàriament i aconseguida una situació que l'ha posat amb relació amb la gent de diner, financers com el contrabandista March i seguici, està disposat a vendre's la seva per-

sonalitat d'antany i es transforma en el destructor de la seva pròpia obra, amb tal de fer la via tradicional que el Destí li té reservat com a capdill radical, per reproduir aquell passatge exposat de la Primera República i ofegar l'emancipació del nostre país, entorpint la marxa triomfal republicana, perquè amb una reculada es retardi unes centúries més, la nostra total dignificació.

Lerroux, home fatalista, predestinat (com ell mateix confessà, cregut en les declaracions d'una vident pitonissa) segueix la trajectòria que ens posa arran de l'abim, valent-se de la mateixa traïdoria dels seus antecessors.

L'esquer que els pallassos Gil Robles, Royo Villanova, Alba i alguns vius més li oferiren, fou picat per l'insensat i d'aquell revolucionari cent per cent que tot ho volia portar a sang i foc per capgirar-ho tot, no en queda res més que un agrotasca caricatura disfressada de desfacedor de entuertos i enderegador de honorabilidades ofendidas, a els Congregacions religioses i els demés congèneres de camelància cavernària.

Del que no s'ha donat compte Lerroux, és de que ni aquesta República no és aquella, ni vivim en el mateix ambient, ni el poble bada, no és impotent com llavors, ni rau ensopit com passà en aquell temps i que el menys que pot passar, és que anant per llana, pot sortir-ne esquilat. Això sense comptar, que tal com el món evoluciona, per molt fatalista que ell sigui, és un àtom infinitesimal, encara que s'ampari en la reacció, per imposar un retrocés en la ruta de perfeccionament humà que emprengué el Poble Sobirà per voluntat pròpia, a pesar del contratemps sofert suara per culpa d'ell i dels altres elements enemics encoberts del Règim, fent costat a tota la requincalla encanallada, representativa d'un passat oprobios, que pesi a qui pesi no tornarà mai més.

Arran d'un abim sense fons perceptible, ens ha portat aquest enterbolit, inconstant, inconseqüent politiquer farsant i perjur, que a la vellesa ha comès la barabassada més maquiavèlica i més aliena, portant-nos a un estat de redreçament sense control ni límit, per Defensar per part nostra, en tots els terrenys que'ns puguin portar, l'estabilitat de la República, l'Estatut de Catalunya, les Lleis Lli-

ques, Socials, Agràriets, de Confessions Religioses i els Drets d'igualtat ciutadana i equiparació racional i justa, empresa pel nou Règim en el sentit equitatiu que el grau evolutiu de perfeccionament humà comporta.

Tots aquells crits d'Alerta! que constantment donàvem des del nostre setmanari ACCIO CIUTADANA eren per evitar ço esdevingut, que prevèiem a temps, conscients en grau màxim i positivistes irreductibles davant d'un excès de romanticisme inoportú i improcedent. Avui el crit d'Alerta! nostre, hi fóra sobrer. No cal; sosteiem que el no voler prevenir ens obligaria a curar tard o d'hora; millor que no sigui, però temem que vindrà el moment de diagnosticar, fallar, i fer l'intervenció quirúrgica que calgui, perquè inexorablement, la malura del virus que vol infectar la salut de la República, sigui combatut a temps.

Per quan això calgui, no faltarà un sol Metge ni un sol Practicant en el seu lloc respectiu, degudament preparats i equipats, perquè sigui una operació definitiva que ens allunyi per sempre més, del vèrtig constant en què vivim abocats en el precipici d'Extrema a Extrema, apoiades i amparades en un Centre energètic fals, vincladis, de mala llei.

Els Drets de l'Home, són menaçats pels seus enemics seculars de sempre; les consciències i els cervells, no viuen ja alletargats com abans i sabran fer-los cara per abatre'ls per sempre més. No hi tinguem cap dubte ni recel.

Poble gironí, dempeus sempre al primer crit. Els nostres fills han d'heretar, orgullosos de nosaltres, un pervindre amarant de llum de justícia republicana, irradiat d'un catalanisme incontrovertible, assadollat d'esquerranisme ineludible. Que Catalunya sigui el Casal de les Llibertats i Girona el baluart d'avantguarda.

Tinguem la màxima serenitat, cara al moment, la decissió irrefrenable si cal, cara a l'ixent, i que la noblesa del nostre sentit ideològic perduri sempre, encoratjant-nos, fent que el fatalisme dels uns, serveixi per enfortir més el nostre esperit per arribar a la Victòria definitiva, lluny de tota nova escamesa fellorca i rui.

Visca la nostra República!

ARTEMI CASANOVAS

L'Ensenyament i la República

Per la dignificació de la Raça; pel millorament social de les generacions; per seguir sense entrebancs el curs de la Naturalesa; per l'alliberació i civilització de la Humanitat, perquè aquesta no claudiqui davant la llússor d'un suposat triomf, l'únic camí viable, l'únic que pràcticament pugui donar fruits immediats és el preparar conseqüentment la formació intel·lectual de l'infant.

Si s'haguessin tingut en compte aquestes insinuacions al moldejar les tendres intel·ligències, si en elles no s'hi haguessin acumulat tantes mixtificacions i fanatismes, si hom hagués tingut en compte aquest dilema, l'analfabetisme no haguera pres tant d'increment a casa nostra. Hi havia a qui no convenia. Fins avui des de segles i segles que el nostre poble estava esclavitzat per un poder absolut i cavernari, per una trinitat encarnada del militarisme, clerecia i burgesia que sostenia una monarquia despòtica, corrompuda i podrida a quina capçalera s'hi enlairaven successivament els Carles, Felips, Ferrands, Borbons i altres paràsits del poble treballador. Aquests que tiraven de la rifeta i que volien conservar-ho fos com fos, no els convenia desvetllar intel·ligències; no els convenia el crear ciutadans lliures, no res més que esclaus, servents....: el poble sotmès a llur voluntat i caprici.

Per conservar aquesta submissió van ésser inventades les religions. Un estat de confusió, uns misteris insondejables per a intel·ligències humanes, promeses d'un regnat efímer, d'una xauxa, d'un benestar etern inassequibles, però, fins després de la mort als que ets sotmetien a llurs baixes passions i menaçant amb el furor d'aquest Déu que condemnava a unes horribles penes, a un infern, d'un infern imaginari que havien inventat per reclutar incauts, als que es resistien a deixar-se posar el jou.

Els inventors d'aquest fanatisme; els que s'han anomenat ells mateixos, representants d'aquest regnat efímer, gràcies a la potent organització que havien adquirit amb l'apoi del règim caigut va ésser el que va amarar a les intel·ligències analfabetes del poble aquests fanatismes que tant mal han produït al treballador, retrassant-li llur emancipació.

No en tenien prou encara. En tots els col·legis s'obligava als mestres a embrutar les

tendres intel·ligències, havien de "treballar" per imposar als infants el temor de Déu, aquell temor que tant mal havia de produir-los al anar desenvolupant-se, al fer-se homes. Aquest temor havia de frenar-los les actituds rebels que poguessin acudir-se-li per desfer-se de l'opressor.

Reflexionem com havien de formar-se homes i amb quins ideals a aquests infants que a l'Escola, a l'Església i a alguns fins a casa seva i tot no es feia res més que reduir-los a les costums podrides i que ni un ésser vivent s'atrevia ni intentava a obrir-los els ulls a la realitat?

El temps, però no passa en va damunt les generacions. L'experiència adquirida pels vells a través dels anys, traspassada successivament a les joventuts, trencava de mica en mica les cadenes i feia que s'anés perdent la por fent que de mica en mica també, amb l'ajuda de tot el poble pogués donar-se el trast a la Monarquia per a donar pas a una República Democràtica.

La República democràtica que el poble espanyol va donar-se el 14 d'abril va ésser una font d'esperança de la qual s'esperava la depuració de les injustícies i abusos a que es feia víctimes a les criatures d'avui que serien els homes de demà. Vàrem ésser massa condescendents i no fórem suficientment radicals i ara ens caldrà forçosament rectificar. S'han tret molts noms, però han continuat els organismes, s'han tret hàbits, però seguim confiant els infants als mateixos homes. Hem de desconfiar. Pot fer-se acatament al règim i treure's hàbit, però d'ideal no se'n canvia així com així. A aquests els passa això: han fet acatament al règim, però el seu cor, el seu furor contra la classe treballadora s'acreixenta més encara, fixant llur pensament amb un retorn al poder caigut en que

podran treure's la careta republicana que han hagut de posar-se, confiant que les criatures que han caigut a llurs mans els hi portaran.

Les criatures que concórren a escoles patrocinades per elements religiosos i cavernaris sortiran forçosament d'allí amb marcada adversitat al règim i amb un odi intern a llurs pares i a tots els republicans i a lo millor, de coneixements pedagògics no en tindran cap.

Cal sustreure a les criatures da'questes coaccions. Es necessari accelerar, no adormir-se en el que fa referència a la substitució de l'ensenyament religiós, cal preparar personal competent i laic, cal depurar i fer inspeccions a totes les escoles, per homes que no siguin un mossen vulgar; cal que la República vetlli que de les escoles en surtin republicans, que sàpiguen que són iguals els pobres que els rics, que se'ls demostrí que són lliures i que cap barreja simulada vingui a enterbolir-los llur imaginació.

I encara, verament hauria d'ésser obligatori de concórrer a escoles laïques, fins als fills dels cavernícoles, dels monàrquics més jirecs, és un criteri particular nostre, però entenem que no hauria d'estar confiat exclusivament als pares el vetllar de la cultura de llurs fills, car així serien sustrets de moltes coaccions i no s'imposaria altra cosa que la llibertat de consciència i ideals naturals de l'adolescent.

Si es fes així; si ho mpretingués crear infants homes no ens trovariem amb la paradoxa de tenir homes infants i restaria resolt tot d'una el problema transcendent, el problema que té a milers d'homes estudiant: la incògnita del pervindre de la Humanitat, car la civilització, l'emancipació i el civisme que ens manquen vindrien per sí sols, pels seus passos comptats.

PERE LLONGARRIU

Ortopèdia Dr. Roca

IRRIGADORS COMPLETS DES DE 2'50 pts.

BRAGUERS - PERFUMERIA
PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS

ÉS LA

Farmàcia Doctor Roca i Fill

LA CREU ROJA - Telèfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

La més antiga. — La més ben assortida. — La que ven els articles a preus més econòmics.

Les properes eleccions municipals

EL NO PROCEDIMENT ELECTORAL

La circumstància que les properes eleccions municipals tinguin lloc amb subjecció a un nou procediment de característiques totalment diferents a les fins avui emprades, fa que siguin molts els ciutadans que desconeguin el mecanisme electoral que regirà properament. Això fa que les suposicions equivocades abundin i que circulin, com a cosa certa, versions totalment equivocades.

Per tal d'orientar el ciutadà i procurar que, en ésser arribada l'hora d'emetre el seu sufragi, cogui a bastament les modalitats i característiques del nou procediment electoral, farem, ara, un lleuger estudi de tot quant, referent a eleccions, conté la llei municipal de Catalunya aprovada pel nostre Parlament el dia 14 d'agost darrer.

LA REPRESENTACIÓ MUNICIPAL

Al definir els organismes municipals diu aquesta llei que "tots els municipis de Catalunya estaran legalment representats per l'Ajuntament respectiu. Els ajuntaments de poblacions que no passin del número de 500 habitants, estaran constituïts per cinc consellers, i per cada 500 més o fracció, fins a 3.000, en tindran un altre.

Les poblacions de 3.000 a 5.000 habitants, estaran integrades per dotze consellers.

Les de 5.000 a 10.000 per setze.

Les de 10.000 a 20.000, per divuit.

Les de més de 20.000 per vint-i-quatre.

I el de Barcelona, quaranta.

Els consellers municipals seran elegits per sufragi universal, directament, igual i secret, i el càrrec de conseller durarà quatre anys, fent-se la renovació per meitat, cada dos anys, determinant-se la primera renovació per sorteig.

I ara entrem a un punt que canvia totes les regles establertes fins ara: Cada Municipi formarà per als efectes d'elecció, un "districte únic" subdividit en el nombre de col·legis que la legislació electoral preceptuï.

La nova llei exigeix que per a ésser conseller municipal, s'han de tenir 3 anys de residència, tenir 23 anys d'edat i, naturalment, saber llegir i escriure, essent obligatori el càrrec, incapacitant-ne als que estiguin interessats en afers que depenguin del Municipi, incapacitant-ne als notaris i qualsevol títol de caràcter judicial, i als que exerceixen funcions públiques retribuïdes, exceptuant-se el

professorat d'ensenyament secundari i superior.

Els físicament impeditos; els que tinguin més de 60 anys; els que hagin exercit un càrrec públic d'elecció popular menys d'un any abans els diputats al Parlament de Catalunya; la mare de família que en el moment de l'elecció tingui un o més fills menors de 14 anys, la llei els permet excusar-se d'ésser consellers municipals.

LA COMISSIÓ DE GOVERN

En els municipis de població fins a 10.000 habitants, exercirà la totalitat del Govern, l'Ajuntament en ple. Amb tot, podran prendre l'acord de regir-se per una Comissió de Govern, mitjançant el vot favorable de dues terceres parts dels consellers, els municipis de 5 a 10.000 habitants.

Tots els de més d'aquest nombre, tindran una Comissió de Govern per a regir i administrar el Municipi, la qual serà elegida d'entre els consellers, al constituir-se l'Ajuntament.

Aquesta Comissió de Govern estarà formada, a més de l'alcalde president, per quatre consellers regidors en els Municipis de més de 5.000 habitants, i per vuit consellers regidors en la ciutat de Barcelona.

El 1.er de gener, al constituir-se les corporacions municipals, els consellers elegiran primer, l'alcalde, el qual serà president de l'Ajuntament i la Comissió de Govern, i després elegiran els consellers regidors.

La jerarquia dels consellers regidors que serà equivalent amb la de tinent d'alcalde actual, la determinarà l'ordre de la votació.

Per ésser elegit alcalde president, caldrà, com actualment, reunir la majoria absoluta de vots del total de regidors, sinó els reuneix, ho serà interinament, el que tingui major nombre de sufragis.

A la sessió següent es repetirà l'elecció, i si cap reuneix la majoria absoluta, serà definitivament elegit el que en tercera prova reuneixi més quantitat de vots. Sempre entenent que aquesta votació és al constituir-se el Consistori.

L'Ajuntament de Barcelona podrà elegir, si vol, president de l'Assemblea de l'Ajuntament en ple; aquest càrrec serà elegit en igual forma que l'alcalde. Aquest president de l'Assemblea de l'Ajuntament en ple de Barcelona dirigirà i ordenarà els debats, i tindrà vot de qualitat per a resoldre els empats. Aquest president podrà ésser destituït, com el d'alcalde i consellers regidors, si així ho acorda el Ple, i per a la validesa de l'acord de

destitució, caldrà una proposició signada per la quarta part dels consellers.

Un dels aspectes innovadors que té la nova Llei Municipal, és que "podrà" ésser remunerat el càrrec de conseller regidor.

La nova Llei Municipal crea els substituïts de l'alcalde president.

En els municipis de menys de 1.000 habitants, hi haurà un alcalde segon. En els de fins a 3.000 habitants, un alcalde segon i un de tercer, i per aquest ordre de categoria en els casos d'absència o malaltia, substituiran l'alcalde president.

UN PUNT MOLT INTERESSANT

L'article 30 faculta els Ajuntaments de poblacions superiors a 20.000 habitants, per elegir l'alcalde president "d'entre els veïns elegibles de la pròpia localitat", si ho consideren convenient a les necessitats de la Corporació Municipal respectiva, si bé per ésser vàlid aquest nomenament, caldrà reunir forçosament la suma de les tres cinquenes parts dels consellers possessionats del càrrec.

MUNICIPIS AMB CONSELL OBERT

Quan els Municipis que gaudeixen d'aprofitaments comunals, els rendiments d'aquests representin la quarta part o més del Pressupost municipal, podran constituir-se en règim de Consell general o Consell obert, mitjançant l'aprovació del Parlament.

Els Municipis que s'acullin a aquest règim de Consell obert, "tindran categoria de consellers municipals tots els veïns elegibles", la reunió del qual presidirà el veï de més edat, i a continuació s'elegirà una Junta veïnal formada per un president i un nombre de vocals no inferior a dos ni superior a quatre, essent-ne el president el que hagi tingut major nombre de sufragis, i en cas d'empat ho serà el de més edat. Aquest president de la Junta veïnal serà l'alcalde de la població, i el Consell general funcionarà en igual forma que l'Ajuntament en ple.

EL RÈGIM ELECTORAL

I fetes totes aquestes consideracions a la part orgànica de la Llei municipal de Catalunya, que representa un tan gran avenç en els nostres costums polítics, entrarem ara a

tractar del règim electoral que tant ens apasiona a tots aquests dies.

Es una veritable revolució en els costums fins ara emprats.

Diu la Llei:

"Seran electors, tots els ciutadans "d'un i altre sexe", majors de 23 anys, i que faci almenys dos anys que figurin en el cens de la població."

Les eleccions municipals es faran per col·legi "únic" en cada terme i per "l·listes concurrents".

Cada l·lista podrà contenir tants noms com sigui el total de consellers que s'hagin d'eleger.

Cap candidat "no podrà" figurar en dues l·listes: de figurar-hi i no escollir el propi candidat o el seu representant, serà únicament vàlid el que figuri en la l·lista primerament presentada, amb aquest efecte es numerarà la presentació de les l·listes.

En les poblacions de més de 10.000 habitants serà adjudicat el 65 per cent dels llocs vacants a la l·lista que obtingui un major nombre de sufragis.

Si al calcular aquest percentatge, el nombre resultant tingués una fracció decimal, s'arrodonirà prenent el número sencer immediat superior.

A la l·lista que segueixi a la primera en nombre de vots, li serà adjudicat el 65 per cent dels llocs restants. S'arrodoniran també les fraccions decimals prenent el número sencer immediat superior.

Dels ocs que encara restin serà adjudicat el 65 per 100 a la l·lista que segueixi en votació, i es continuarà així, successivament, fins completar el nombre de llocs a proveir.

A REMARCAR

Per a tenir dret a l'atribució dels llocs de minoria, les l·listes corresponents hauran de reunir almenys el 5 per 100 del nombre de votants a la ciutat de Barcelona, i el 10 per 100 a les poblacions on l'Ajuntament tingui de 12 a 24 consellers.

Si la darrera o darreres l·listes no sumessin aquesta proporció de votants, el lloc o llocs que els correspondria "s'atribuiran" a les "l·listes de minoria" de "menor votació" entre les que arribin a l'esmentat percentatge.

ELS REGIDORS SUPLENTS

L'adjudicació de llocs dintre de cada l·lista es farà per ordre d'inscripció dels candidats.

Els candidats que no resultin elegits, quedaran proclamats suplents per a substituir els llocs de conseller vacants, efectuant-se les substitucions en igual ordre en què figurin a les l·listes els candidats, i proveint-se "sempre tota vacant de conseller", per un suplent

de la mateixa l·lista del que ha donat lloc a la vacant.

Així per exemple, les vacants produïdes per defunció durant l'exercici del càrrec s'aniran cobrint pels candidats suplents, i l'Ajuntament sempre tindrà els regidors assenyalats per la llei.

Es pot donar el cas, podria molt bé succeir (especialment em vull referir als pobles petits), que "no vagi a la lluita electoral més que un sol partit, o més clar, que s'hagi presentat davant de la Junta Electoral del Cens, solament una l·lista.

I tenint en compte que el nombre de noms de les l·listes poden ésser equivalents als de la totalitat que s'han d'eleger, en aquest cas resultaran triomfants tots els noms que contingui la l·lista, quedant aleshores aquests municipis sense suplents.

S'ha d'entendre que la substitució de les vacants de regidors que es produïssin, s'haurà d'efectuar per mitjà d'unes eleccions extraordinàries en aquests municipis, quan les vacants que existissin arribessin al límit que fes necessària la seva provisió.

EL SECRET DEL VOT

I una altra novetat molt interessant per a facilitar el secret del vot, serà una de les disposicions transitòries de la nova Llei, aquesta estableix que les candidatures s'hauran de lliurar al president de la mesa electoral, incloses dins d'un sobre intransparent i d'igual model, que la Generalitat de Catalunya haurà de facilitar, gratuïtament o pel preu que determini, als Ajuntaments, partits polítics i electors que els sol·licitin.

En l'ordre del conseller de Governació relativa a les normes a les quals s'han d'ajustar les properes eleccions municipals, determina que l'Ajuntament facilitarà "gratuïtament" a la Junta Municipal del Cens, els sobres necessaris per a l'elecció, i a la porta de cada col·legi, es farà lliurament d'un sobre a cada elector.

Aquest sobre d'un model oficial, és necessari i molt convenient demanar-lo per a assegurar el bon resultat d'aquesta innovació.

CADA LLISTA, UN VOT

Com és natural, la proporció dels llocs que correspon a la majoria i a les minories, es calcularà a base de la totalitat dels regidors que integrin l'Ajuntament. En efectuar-se les renovacions per meitat, es determinarà per sorteig els llocs que s'hagin de renovar "proporcionalment a cada l·lista".

(Entenem que la renovació serà per meitat de la proporció que hi tingui cada partit).

No podran efectuar-se canvis de noms ja que cada l·lista és un vot, i es considerarà

l·lista de majoria, aquella que reuneixi més paperetes electorals.

No es tindran en compte la diferència de vots entre els membres de cada una de les l·listes, i si només una part dels membres d'una l·lista han de quedar elegits, ho seran per ordre col·locació.

Per orientar als electors donarem unes dades que serviran de guia, no oblidant mai, que sempre quedaran elegits els candidats per ordre de col·locació en la l·lista i en el nombre que els correspongui, partint en tots els casos del 65 per 100, si bé en les poblacions fins a 10.000 habitants, els llocs seran adjudicats a les dues l·listes que hagin tingut més sufragis en la següent proporció:

Ajuntaments de 5 consellers: 4 per majoria i 1 per minoria.

Id de 6 consellers: 4 per majoria i 2 minoria.

Id de 7 consellers: 5 majoria i 2 minoria.

Id de 8 consellers: 6 majoria i 2 minoria.

Id de 9 consellers: 6 majoria i 3 minoria.

Id de 10 consellers: 7 majoria i 3 minoria.

Id de 12 consellers: 8 majoria i 4 minoria.

Id de 16 consellers: 11 majoria i 5 minoria.

En el cas de Barcelona, que haurà d'eleger 40 regidors seran:

26 consellers per majoria o l·lista primera en ordre de vots.

10 consellers per minoria o segona l·lista.

3 consellers per minoria o tercera l·lista.

1 conseller per minoria o quarta l·lista.

Cal ací remarcar novament que podria, en les eleccions de Barcelona, donar-se el cas que la quarta minoria (o l·lista quarta en ordre de vots), no reunís el quòrum del 5 per 100 del nombre de votants de Barcelona que assenyalava la Llei.

Aleshores el lloc darrer correspondria a la minoria o l·lista tercera, en ordre de vots, i enlloc de tres regidors, serien quatre, i quedant les tres primeres l·listes amb 26 regidors la primera; amb 10 la segona, i amb 4 la tercera.

COLOFÓ

Heu-vos ací, en línies generals, el nou procediment electoral que serà emprat a Catalunya, properament, per primera vegada.

En facilitar als lectors les característiques d'aquest, creiem complir un deure, ja que il·lustrar el ciutadà en aquest punt ha de contribuir forçosament a facilitar l'exercici del sufragi.

ESPIELL

El noi Maura, en negar rodonament els seus vots al senyor Alba, per a la presidència de la Cambra, s'ha apuntat un tanto al seu favor.

Quan alguns republicans vacil·len i claudiquen, atenant més l'afany de governar que la integritat de l'ideal, el gest de Miquel Maura ens demostra que, malgrat el seu conservadurisme, la seva consciència fonamentalment republicana, és prou ferma per a rebutjar qualsevol conxorxa que posi en descrèdit a la República.

Entès, D. Alexandre?

Aquell personatge que es diu Albinyana, també ha parlat a la nova Cambra. I entre tants "morts" com hi ha, la veu del ridícul doctor ha repercutit a l'hemisicle com una cosa estranya, produint una esgarrifança repulsiva de fàstic.

Fins els morts s'han tornat més morts.

La gent lliguera-tradicionalista local, es veu que té unes ganes boges d'entrar a la Casa de la Ciutat per l'aporta gran, puix que malgrat el Conseller de Governació del Govern de Catalunya, decretés la suspensió de tots els tràmits de proclamació de candidats, ateses les circumstàncies anormals i angoixoses que travessava el país, els representants del conglomerat dretista gironí es personaren a la Junta del Cens per a fer la proclamació.

No portin tanta pressa els senyors lliguers-carlistes, perquè per a quedar-se amb les ganes d'ésser consellers i passar per la vergonya d'una nova derrota, val la pena d'anar més a poc a poc.

En el Parlament de Catalunya ha començat a discutir-se el projecte de llei de contractes de conreu, i, naturalment, els homes de la Lliga Catalana han iniciat una obstrucció formidable contra aquest projecte. Els obrers del camp català podran tenir en comp-

te l'actitud hostil que adopten aquests homes representants d'aquella institució reaccionària que en diuen Institut de Sant Isidre, davant d'un projecte de llei que ve a tallar de socarrel tots els abusos dels propietaris, establint un règim d'igualtat i de llibertat i que ve a acabar aixímateix amb el caciquisme rural, plaga la més funesta de totes, i arma formidable que per a fins polítics ha manejat fins avui, al seu gust, Lliga Catalana.

Goicoechea, l'ex-jove maurista, ex-ministre de la monarquia, ex-amic dels dictadors, és avui cap dels parlamentaris de "Renovación española".

Quina deuria ésser, D. Antonio Goicoechea, aquesta "renovación"? Resuscitar totes les patums fracassades de l'antic règim? Retornar a l'escena política els aventurers adoradors del vedell d'or?

Seria curiós de saber-ho, D. Antonio, perquè no és possible, i no ho podem creure, que "renovación" vulgui dir renovar la vida espanyola, portant-la per camins de progrés i civilització, perquè aquests mateixos que integren i dirigeixen "Renovación española" podien fer-ho quan menaven les ramades de bens monàrquiques.

Antonio Royo Villanova i Federico García Canchis (diga'm amb qui vas i et diré qui ets), després d'aquelles expansions de sobretaula al Casino de Madrid, quan els vapor del xampanya transporten a un paradís d'ensomni, han emmudit repentinament.

Seran els efectes de la indigestió, o és que pels casos de ràbia s'ha establert obligatòriament l'ús del morrió?

La faistada toca a la seva fi. A part d'unes convulsions sense gaire importància, l'histerisme de la F. A. I. entra en una fase d'esgotament. Ja ha donat

fe de vida el revolucionarisme dels "libertarios". Ja han caigut víctimes del plom i de la metralla, uns pacífics ciutadans. Ja el color roig de la sang viva ha tacat la terra. Ja poden dormir descansats els malvats que escarneixen un ideal.

Ara, a cobrar noves energies per a sortir després a esgargamellar-se en la seva premsa indocumentada, fent una campanya ploranera i vergonyant, per l'alliberació dels presos per a qüestions polítiques i socials.

Farsant, més que farsant! És que l'enfonzament d'un pont de la via ferrada, per a què s'estabellin els vagons d'un exprés en el qual viatgen dotzenes de persones que van a les seves obligacions quotidianes, o el fer esclatar una bomba en un lloc cèntric on passegi una multitud, pot fer-se en nom de cap ideal, pot qualificar-se de delictes social?

* * *

Indaleci Prieto, el líder socialista, ha parlat al Congrés, i com acostuma fer-ho sempre el batallador ex-ministre, ha atacat a fons. S'ha encarat amb els radicals retreient-los els seus pactes amb les dretes monàrquiques; s'ha encarat amb les dretes monàrquiques retreient-los el seu origen borbònic. Ha parlat de Casas Viejas, tan debatut pels radicals per a combatre el Govern Azaña, i ha preguntat als radicals pels fets de Villanueva de la Serena.

En una paraula; radicals llerrouxers i dretes, republicans vergonyants els uns i vergonyosos monàrquics els altres, anaven per llana i, sense pensar-s'ho, Prieto els ha esquilat.

PRIMERA CAMPANYA NACIONAL DEL

"SEGELL PRO INFANCIA"

HIGIENE SOCIAL

Una de les coses a què el "Segell Pro Infància" ha tingut cura, és la lluita per a la prevenció contra la tuberculosi, que avui fa uns estralls terribles, especialment a Girona, i en menys importància a Barcelona i demés comarques catalanes. Però, si tothom seguís les regles que tant recomanen els higienistes i es tingués cura a què aquestes regles fossin divulgades i conegudes arreu, guanyant les consciències de tots perquè es practiquessin, és indubtable que en un temps no llunyà, arribaríem a reduir la mortalitat infantil, i per tuberculosi al mínim que ja han arribat aquells països que des de fa temps han emprès seriosament aquesta creuada.

No podem pas improvitzar aquesta organització, no podem canviar en un dia la mentalitat de la gent carregada encara de prejudicis. No pot fer-se això tampoc d'una manera aïllada, per bona voluntat que mogui qualsevol acció. No, la feina és llarga i el pla a seguir ha d'ésser una lluita contínua, metòdica, sense intermitències, que arribi tant a la gent de la ciutat com a la del camp. Per això, i per altres coses no menys interessants, fou creat el "Segell Pro Infància" a Catalunya, a imatge i semblança dels seus precursors en altres llocs.

I la primera feina a fer, la més urgent, la més pràctica, i la més fàcil, és explicar al poble com pot i com deu foragitar aques-

ta enfermetat fins a reduir a res els seus efectes. Com? Començant per una campanya intensiva a favor de l'aplicació de la vacuna "Calmette", explicant a les futures mares que els seus fills estalviaran el 50 per cent de les enfermetats, si dintre els deu primers dies de nats, els hi apliquen aquesta vacuna; que la tuberculosi serà una enfermetat que difícilment podran contraure-la si estan vacunats amb "Calmette". I per aquesta propaganda, el "Segell Pro Infància", està organitzant arreu de Catalunya una acció intensa per mitjà de cartells adients i d'una xarxa de metges tocòlegs que voluntàriament i entusiàsticament han acceptat la missió d'ésser-ne els portaveus a les respectives localitats.

Hem d'explicar a les mares que els seus fills han de banyar-se sovint, que les finestres del dormitori restin obertes de dia i nit, que no escupin a terra, que es rentin la boca abans d'anar a dormir, que practiquin els esports a l'aire lliure i totes aquelles altres precaucions de profilaxia i d'higiene.

Tot això, han d'explicar-ho i repetir-ho per mitjà de cartells amb imatges que entrin al públic pels ulls, per conferències, per prospectes, per ràdio, per la premsa, per films, per tots els mitjans possibles, fins que tothom d'una manera racional i normal ho

accepti i ho practiqui, procurant donar totes les facilitats perquè així sigui.

Aquesta és una obra de preparació, de divulgació, que el "Segell Pro Infància", s'ha imposat menar a terme i en part ja ha començat, i si com és de suposar, aquestes recomanacions arriben a formar consciència en el nostre poble, haurem avançat enormement en les lluites contra la mortalitat infantil i contra la tuberculosi, fent de Catalunya un dels països més sans i més forts.

Indubtablement, que aquesta creuada d'higiene social costa temps i diners. El temps ja l'esmercen voluntàriament tots els col·laboradors del "Segell Pro Infància", des de la Conselleria de Sanitat i Assistència Social, passant pel Comitè Directiu Central i acabant la multitud de Comitès Locals constituïts arreu de Catalunya i fins fora de Catalunya allà on hi ha una agrupació de catalans, tots hi dediquen el màxim de temps possible, perquè aquesta obra obtingui un succés afalagador i una eficàcia immediata. Però, els diners si que els hem de demanar a tothom i qui més en pugui donar millor, comprant el màxim de "Segells Pro Infància", el qual ens permetrà anar endavant en l'obra començada.

DR. A. MARI GUINART
Secretari del Comitè Directiu Central
del "Segell Pro Infància"

SOTA EL SIGNE DE LA VILESA

Ens ha vingut a les mans el darrer número d'"El Gironès". Un article frontal porta el següent títol suggestiu: "Sota el signe de l'Esquerra". No ens sabem resistir a la temptació de llegir-lo i no sabem evitar, tampoc, una punxada d'indignació.

Es sota el signe de l'Esquerra que, segons "El Gironès", s'ha esdevingut el "putsch" terrorista de la F. A. I. Què hi fa que a Catalunya sigui on menys importància ha tingut? O, que el moviment hagi esclatat quan fa mesos que esquerrans i socialistes no governen l'Estat? Tant-se-val. Pel despreocupat — o desvergonyat — editorialista això no és obstacle pel títol de l'article ni pel seu contingut.

Tothom sap que si hi han uns diaris, a Catalunya, que hagin combatut el faïsm, aquests són els diaris d'Esquerra "La Humanitat" i "L'Opinió". Ningú no ignora que si un enemic han tingut els socialistes ha estat la Federació Anarquista Ibèrica, emboscada en la C. N. T. Es, avui, evident, i públic que la revolució fratricida d'aquests dies, ni directa ni indirectament hi ha col·laborat cap republicà ni cap socialista, cosa, per altra part, natural i lògica, puix quan per les esquerres s'ha fet ús del mot "revolució" no ha estat nomenat res que tingui cap semblança amb el motí criminal d'aquests dies tèrbols.

Tothom sap encara moltes altres coses. Hom sap, per exemple, que foren les dretes i els lerrouxistes que instigaren la C. N. T. a no entrar dintre la llei amb la cantarella absurda de què es legislava en benefici exclusiu dels socialistes;

Que foren les dretes les que més acusaren el Govern Azaña per les deportacions a Bata quan pel gener de l'any trenta dos es feia el primer assaig de "comunismo libertario" en la conca del Llobregat;

Que ha estat l'anomenada "gent d'ordre" la que ha fet tota classe de manipulacions polítiques amb els cadàvers de Casas Viejas, ocultant, després, que aquest poble dissortat desmentí la camúfria donant tres cents cinquanta vots als socialistes dels quatre cents del seu cens;

Que fou precis que vingués el primer govern Lerroux perquè fossin posats en llibertat Ascasso i Durruti, detinguts a Sevilla per l'aplicació de la llei de vagabunds, i es poguessin traslladar a Barcelona i Saragossa a organitzar el "putsch" de la F. A. I.;

Que gràcies a l'ambient creat per la campanya d'amnistia feta per les dretes reaccionàries — campanya que va des de Sanjurjo als terroristes de professió — foren posats en llibertat provisional fa uns quinze dies els elements més perillosos detinguts pels fets de gener de l'any passat; i, finalment,

Que els diners són l'arma indispensable del fracassat moviment, i que aquests diners, com opinen tots els ciutadans imparcials i remarca la premsa estrangera, no poden haver sortit de les cotitzacions dels sindicats en decadència, ni de Rússia, ni dels atracaments, ni dels republicans....

Tot això ho sap tothom i ho sap també "El Gironès". El que no és obstacle, però, perquè els seus redactors catòlics i cristians, avantposin vilment les pitjors males arts po-

lítiques a tota veritat amb l'intent de desviar damunt la consciència d'esquerrans i socialistes tota la sang vessada.

Seguint nosaltres pel mateix camí podríem escriure un article frontal, encapçalat així: "Amb els diners de la Lliga". Però nosaltres, malgrat l'exemple que constantment ens dona "El Gironès", no sabem escriure encara sota el signe de la vilesa.

AVIS — RIFA DE NADAL

Centre d'Unió Republicana

Havent-se posat a la venda, degut a una mala interpretació, un major nombre de participacions del núm. 4.067, la Junta del Centre d'Unió Republicana fa avinent als posseïdors de participacions, que fins el dia vint del corrent es canviaran per unes noves apuntacions; considerant que els que no facin aquest canvi, solament juguen la meitat de l'aportació en l'abans esmentat número i l'altre meitat en el número 20.789, que s'acaba d'adquirir.

Partit Republicà Federal Nacionalista de les Comarques Gironines

SECCIO LOCAL

AVIS

Havent-se assenyalat un nou plaç per a la inclusió de noms en les llistes del Cens Electoral que fineix el dia 20 del corrent, es fa avinent a tots aquells que no hi figurin tenit-hi dret, que es serveixin passar per la Secretaria del Partit, fins el dia 19, a qualsevol hora del dia, a l'objecte de gestionar la seva inclusió.

Tenen dret també a figurar-hi tots aquells que en l'abril de 1935 tinguin complerts 23 anys.

Girona, desembre de 1933.—El Comitè Polític.

L'aplaçament de les eleccions

La nova intentona anàrquica i faista motivà que el Govern de la Generalitat acordés l'aplaçament de les eleccions municipals que estaven convocades pel 17 del corrent a fi de que el sufragi fos emès amb tota normalitat. El Govern va entendre que en uns moments de perturbació, quina fi no era preveïble, no era prudent seguir en període electoral. L'allargament dels fets ocorreguts que tots sentim i lamentem podia impossibilitar la propaganda que s'acostuma: podia restar concurrència en l'emissió del vot.

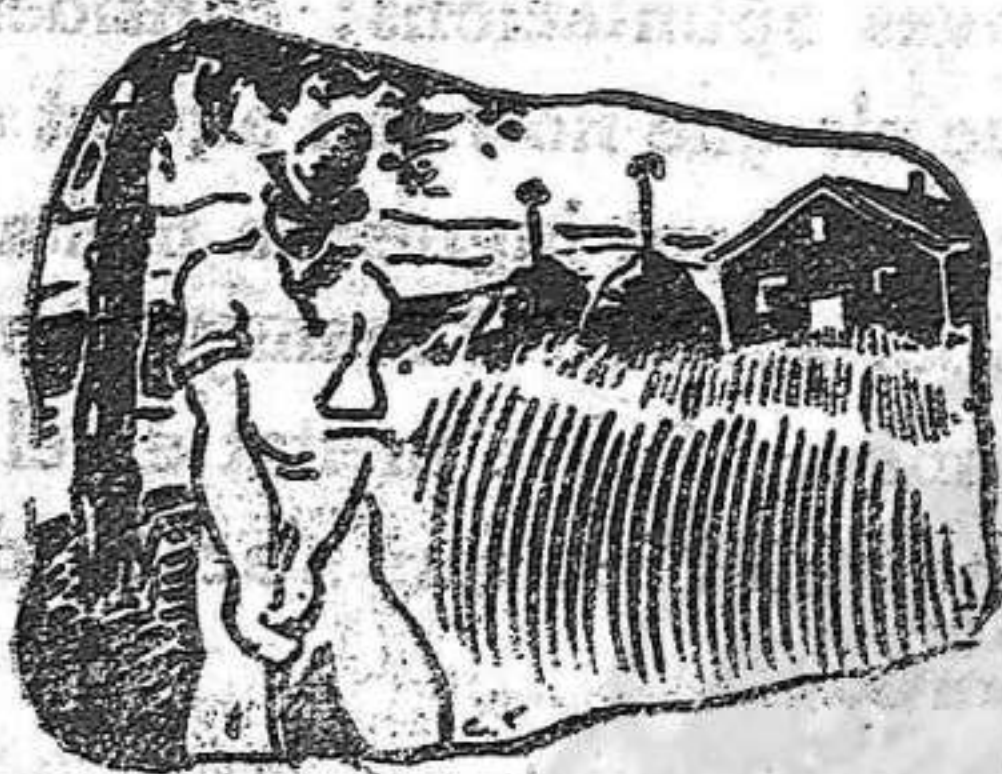
En la sessió del Parlament de Catalunya d'ahir va acordar-se celebrar-les en nova data. El 14 de gener.

Aquest aplaçament que nosaltres entenem un envert, ens allunya, sortosament per uns dies, el moment de la victòria, de la ressonant victòria que en tots els pobles de Catalunya assolirà la democràcia republicana i d'esquerra. Era coratjós i animador veure l'entusiasme de les forces republicanes, afines a la nostra política, en aquest temps preparatori de la nova lluita electoral, justament aplaçada. Era la vibració de tot un poble emancipat d'aquelles tuteles menyspreables en vigor en temps de la monarquia. Era la seguretat de triomfar rotundament i de finançar la República. Era el desig de portar a la direcció dels municipis catalans i gironins, gent capacitada i honrada capaç d'una bona administració.

Que lluny són ja aquells temps d'oprobri que els municipis i altres dependències venien regits sempre per les mateixes persones i pel mateix sistema, d'aquell temps que la justícia era torcida a gust del que l'exercia, d'aquell temps de privilegi i injustícia. Ara els llocs de govern del poble són reclamats pels que hi tenen dret. La seva justícia i la seva administració és vigilada i controlada per tothom.

Els dos anys i mig que portem de República han servit per experimentar els nostres homes, per assolir aquella pràctica que precisa. No ha estat però, tasca fàcil ni senzilla. S'ha hagut de lluitar molt i s'haurà de lluitar encara. Molts funcionaris municipals que exerceixen degut aquesta tolerància i benevolència republicana, entorpeixen i dificulten els treballs dels nostres homes amb tota mena de paranys. Són els hereus directes d'aquells senyors omnipotents d'abans. No saben avenir-se en col·laborar. Saben solament adular i ajupir-se i ésser insoportablement insolents. Enyoren el poguer abusar del poder delegat en moments d'inconsciència.

Ja que no el 17 de Desembre, el 14 de Gener del 1934 serà la nova data que marcarà la història com afiançament del règim republicà. Assenyalarà també el 14 de Gener l'entrada d'uns nous homes que continuaran administrant rectament els municipis.

GARROTXA OLOT

Avui compleix l'any que el nostre volgut company de lluita, l'incansable Artemi Casanovas, passava per la dura prova de perdre la seva estimada muller, Dolors Mitjavila, model de mare de família i de ciutadana republicaníssima que volgué ésser enterrada civilment. Dediquem-li a la finada un afectuós record, ben merescut i a l'ensems reconfortable pel digné correligionari.

En el poc lapsus de temps que la Comissió Gestora, presidida pel company Ramon

OPORTUNITAT

Restaurant-Bar urgeig traspasar per enfermetat del seu propietari.

Immillorables condicions: al comptat, a terminis i a proba.

Raó: Agència Castells

Clivillers, 29 pral. - OLOT - Teléf. 87

Batchelli, té cura de les regnes del poble, hem pogut constatar l'obra que els nostres homes, empesos sempre pel sentit democràtic constructiu i de millorament, saben imprimir en els seus mandats. S'ha renovat la Plaça de la República, i ara es construeixen uns seients públics. S'ha obtingut la Farmàcia muntada amb laboratori i anàlisi. S'ha solucionat l'assumpte de la llevadora. S'ha reconstruït l'edifici escolar de Sant Joan les Fonts, transformant-lo en Graduada i dotant-lo del més modern material escolar. S'ha donat feina a un bon nombre de treballadors parats.... El poble sabrà jutjar tot-hora i s'imposarà per sempre més, al costat nostre, com ha fet en les passades eleccions, per al benestar comú.

Hi ha rebombori i fort disgust en general, per la inclusió encapçalant la candidatura de la Reacció Lliguera, el Metge, fins avui neutral, Antoni Mir Mas de Xexàs, que té conductat a quasi tot el poble i volen valdre's ignominiosament d'aquest fet, per amparar-se darrera seu i veure de salvar-se encobertament els elements fracassats, representatius de tot aquell passat que amb la Comissió Gestora vàrem escórrer de la Casa Comunal. La realitat, però, els deixarà esmaperduts, doncs el redreçament del poble davant d'aquest abús de confiança professional, ha fet que els elements esquerans, obrers, agraris, sindicals, etc., fan ja gestions per portar un Metge nou, per a ells, a fi de que l'imprudent que s'ha prestat

a semblant baixesa, es quedi sol, amb els elements que l'han venut. Ell ho haurà volgut i no podrà culpar a ningú de la seva reliscada irreflexiva.

Malgrat tota la trama de truc electorals que tenen preparats els elements caciquils del poble, tenim assegurada la victòria més contundent, doncs el poble està al costat nostre, i fins els elements abstencionistes volen fer-nos-la més segura, apoiant-nos decididament per aixafar per sempre tota la reacció. Les menaces de quatre irreflexius que servint de "pinxos" de les hosts cavernícoles, fan faramalla de què faran caps nous a alguns dels nostres companys, han aixecat arreu en tots els nostres elements i en els simpatitzant una indignació preparatòria d'un exemplar escarment si arriba el cas. I pesi a qui pesi, "legalment" guanyarem.

CORRESPONSAL

J. BALAGUER TORT

ADVOCAT

Progrès, 12 - 1.ª - 1.ª

Teléf. 153

Girona

LA SELVA

CALDES DE MALAVELLA

CAMPEROLS DE CALDES, EN PEU!

Ha arribat l'hora de demostrar que nosaltres, els que fem que la terra fructifiqui, regant-la amb les nostres suors, tenim ja aquell criteri que sempre ens havien negat els que mangonejaven el poble.

En les eleccions que s'apropen hem de demostrar a tots els cacics que sabem defensar totes les llibertats que el règim republicà ens ha portat, llibertats que si poguéssin ens tornarien a treure per tornar-nos a sumir en l'esclavatge d'abans.

El panorama electoral es presenta clar; no hi pot haver-hi cap vacil·lació, perquè d'haver-n'hi ens tornarien a endogalar, i, no hi ha dubte, que nosaltres, els que treballem la terra, hem de votar la candidatura d'Esquerra Catalana, i l'hem de votar perquè és l'única que pot portar el poble a un estament que jamai els cacics podien ni volien situar-lo.

Tenim en contra de la candidatura d'Esquerra Catalana una altre, què, amb el nom d'Agrupació Popular Administrativa (o qual·sevol altre nom que hi posin) està patrocinada per aquells homes que ens han oprimat i

ens han dominat, aquests homes que amb un gest viril els vàrem enderrocar.

El capdevanter d'aquesta candidatura, el que fa tots els treballs, és el senyor Soler, aquell home que acceptant ésser Alcalde de R. O. ens acribillà d'impostos fent-nos la vida impossible i aquest home, avui, ens vol tenir altra vegada sota el seu domini per a venjar-se del nostre refús. No serà així, companys! Nosaltres ferms amb els amics del Centre d'Esquerra hem de presentar la batalla i derrotar aquest caciquisme tan vil que ha imperat a Caldes i que avui es vol tornar a redreçar, cosa que el poble no ha de permetre. Ha de comptar el poble que siguin quins siguin els homes que integrin la candidatura contrària a la nostra, seran uns espantalls perquè darrera d'ells hi hauran els Soler, Diumenges i companyia que els hi faran fer tot el que ells vulguin i el que faran serà defensar les aigües a fi de que el poble no en tingui cap participació, cosa que d'entrar un Ajuntament esquerrà el poble en participaria i es podrien fer totes aquelles millores de que està tant necessitat.

Hi ha després un altre aspecte i és que dintre la candidatura d'Esquerra Catalana hi van tres homes que representen genuïnament la part pagesa, tres homes elegits per nosaltres perquè portin la nostra representació en el sí del Consistori.

Camperol! Pensa que d'aquesta elecció depèn el teu millorament moral i material, pensa que, de triomfar els cacics, tornaries a pagar els impostos i pensa també que dins la candidatura d'Esquerra Catalana hi ha tres homes que et representen.

Obrer del camp! Camperol! I tots aquells que la terra és el seu element de vida; vota la candidatura d'Esquerra Catalana, composta per:

Joan Barnés Abras

Joan Colomer Casellas

Francesc Duaso Clara

Esteve Vendrell Ferrer

Gaspar Campeny Arbusic

Joan Painch Triola

Narcís Vila Uix

Sixt Güell Oliver

Emili Ferrer Oliveras.

Camperol, en peu! La Victòria és nostra.

J. VILAGRAN

President Sindicat Agrari

Caldes de Malavella, desembre del 1933

EXPRES-BAR

Situat a la Rambla - GIRONA - Teléf. 119

Begudes de les millors marques

Ressopons econòmics

OBERT NIT I DIA

Del 1.er d'estiu al 30 d'abril, temporada de marxes

Ostres-Percebes-Amejes-Gambes
rebudes diàriament a les 5 tarda.

Esmolament de Navalles a la perfecció

VENDES DE TOTA CLASSE D'ARTICLES PROPIS
PER BARBERIA. — GAVINETERIA FINA.
GRAN ASSORTIT EN PERFUMERIA.

JOSEP SERRA

Argenteria, 10 - GIRONA

Comerciants agricultors

Abans de fer vostres compres a neu a visitar el nou
Magatzem de grans i pinsos Enèrgic

— de —

Jacint Codina

No deixeu de fer una prova de els aliments concentrats
Enèrgic, per Vaques, Vedelles, Porcs, Gallines i altre
bestiar de corral. PRODUCTE NACIONAL AMB PATENT I MARCA REGISTRADA
Pas·seig de Blai, n.º 31 OLOT Telèfon, n.º 113
Casa central: VIC Rbla. Deballades, n.º 15 - Tel. n.º 192

Societat ANÓNIMA DE TRANSPORTES OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona
i viceversa amb
combinació de l' **Agència Arias**

PASSEIG DEL BORN, N.º 15

Telèfon, 13354

Es garanteix un Servei Ràpid, Econòmic i Perfecte.
— Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del
dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així
mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la
tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'ADMETEN **ANÓNIMA DE TRANSPORTES**
ENCARRECS A: (Carrer Antoni Llopis) i a les SUCURSALS: Plaça de la
República, 11. - Telèfon, 48 i carrer de la Proa. 7
(ABANS «CASA SINGLA»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de
Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa, pel
transport de mercaderies de **Petita Velocitat** que li-
mita el temps en el trajecte a dos dies.

Cooperació
de fundició
de ferro i metalls
OLOT
Carretera de Girona, 21
Treball esmerat i
preus mòdics.

FONDA DE RAMON ROVIRA

Ronda Dr. Robert, núm. 43
GIRONA

TELÈFON, 330

CALDERERIA I CALEFACCIÓ CENTRAL FUMISTERIA

Soldadura Autògena i Tall per oxigen
Instal·lació d'Aparells Sanitaris

PERE VALENTI FURTET

Calderers, 13 - GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals. - TOTS ELLS D'ORIGEN. - Unics de propietats
terapèutiques garantides.

Plaça de les Castanyes · GIRONA · Telèfon, 144

FARMACIA RIBAS

CAFÈS

CORNELLÀ

SUCRES
EMPAQUETATS

Girona

TELÈFON, 321

BICICLETES

Triomf de la gran marca

ORBEA

al comptat i a terminis des de 5 ptes. setmana

Carrer Olivo, 8 (davant camp d'Esports)

GIRONA

ORBEA

Casa Escatllar

APARELLS DE RADIO

"FADA"

FERRETERIA I BATERIA DE CUINA

OBJECTES PER A REGALS

LOÇA SANITARIA

Rambla Llibertat, 28 - Mercaders, 6-7

Gràfiques
DARIUS
BAHOLA
Girona

CALÇATS

MALARET

Vendes a l'engròs i detall

RAMBLA LLIBERTAT, 5

GIRONA